

Posudek oponenta na bakalářskou práci Alexandry Protasevičové: Podoby a význam mýtu o Tangunovi

Zakladatelský mýtus o Tangunovi je základním kamenem soudobé korejské historie a přeneseně i společnosti. Alexandra Protasevičová ve své bakalářské práci zkoumá mýtus z širší perspektivy – od existujících variant, přes jejich interpretace a význam mýtu jako takového v korejské historii i současnosti. V první části práce představuje mýtus a jeho verze, přičemž ho zároveň srovnává se zakladatelskými mýty regionu (Čína, Japonsko), v druhé a třetí části práce analyzuje kroniky a další historické práce a publikace zabývající se Tangunem a snaží se prokázat, že mýtus nebyl významný pouze v dobách ohrožení, jak se často uvádí v akademických pracích, ale že na významu neztratil nikdy, pouze v jistých obdobích sílil či slábl.

Studentka ke svému výzkumu přistupuje systematicky, od antropologické analýzy mýtu po analýzu interpretací mýtu, ale i přidružených fenoménů. Práce postupuje logicky a opírá se o platné antropologické metodologické postupy. Pro analýzu využívá značné množství pramenů, kroniku *Korjosa*, záznamy králů Čosönu (*Čosön wangdžo sillok*), práce a články historiků počátku moderní a koloniální doby, i prohlášení a záznamy z Korejské lidově demokratické republiky či tzv. Sekty Velkého předka *Tädžonggjo*. I přes zdánlivou rozsáhlost tématu a zdrojů je práce kompaktní, čtivá, informativní a poskytuje přehledný základ tématu. Jak sama studentka v závěru uvádí, na každou z kapitol by se dalo navázat v dalším výzkumu, to ale práci neubírá na kvalitě.

Práce je logicky strukturována a splňuje všechny náležitosti bakalářské práce, dodržuje správnou formu transkripce, poznámek pod čarou i citační normy. Studentka pracuje správně s citacemi a opírá se o relevantní zdroje, což může být u podobného tématu, který je ideologicky různě využíván a reinterpretován, komplikované.

K práci mám několik drobných připomínek, které ale nijak zásadně nesnižují kvalitu práce. Nejproblematictější z nich je nejasné dělení historických etap, kdy v úvodu studentka označuje období Čosönu za „moderní dobu“ (str.7), i když dále v práci a samotných názvech kapitol odděluje dobu moderní po Čosönu, resp. na jeho konci. Tradičně (dle jihokorejské historie) je za počátek moderní doby považováno uzavření první moderní smlouvy s cizí mocností, tedy Kanghwaské smlouvy roku 1876. Kapitola „Předmoderní doba“ zahrnuje pouze Korjō, nikoli i Čosön, který zde mohl být, pro lepší přehlednost, druhou podkapitolou a třetí kapitola mohla navazovat od (3.2.) „Formování tangunského nacionalismu“, který se začíná formovat právě na počátku moderní doby. Chyba působí pouze jako nepozornost, nikoli jako faktická chyba ve znalostech studentky.

Dále na str. 18 je uveden levicový historik a politik Päk Nam-un se špatným dělením jména (Päk Na-mun) a na str. 32 je pak chybně zaměněn s korjōským státním poradcem Päk Mun-poem, což je v daném kontextu trochu matoucí, ale díky správné citaci Päk Mun-pova díla rozluštitelné.

Poslední poznámka se vztahuje k Východnímu učení Tonghak a Učení nebeské cesty Čöndogjo. I když se tato uskupení objevují v práci opravdu okrajově, jejich zmínky na str. 37-38 a 57 spíše vyvolávají otázky. Není například úplně zřejmé rozdělení Východního učení coby víry, povstání rolníků pod vedením tonghaků (tzv. hnutí tonghak) v 90. letech 19. století a následné přejmenování učení na Učení nebeské cesty. Vědomá návaznost hnutí tonghak s

rebelií Hong Kjongnáho v letech 1812-13 také není běžným narativem a jejich spojení v práci není příliš věrohodné a přínosné. I toto je ale téma podléhající mnoha ideologickým interpretacím a je tudíž složité na uchopení, zvláště, když není hlavním předmětem argumentu.

I přes tyto drobné nedostatky bych ráda vyzdvihla bohaté zdroje a prameny a především kvalitní práci s nimi, kompaktnost a srozumitelnost samotného textu a obhájení si výchozího argumentu a tím naplnění cíle práce.

Celkově **studentka splňuje požadavky** bakalářské práce, a proto ji **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: **výborně**

V Praze, 7.6.2021

Mgr. Karolína Šamánková, oponent práce

Okruh otázek o obhajobě:

Na str. 53 zmiňujete, že by mohlo dojít „k objektivizaci a obohacení výzkumu“ Tanguna, pokud by jihokorejští vědci byli otevření severokorejskému výzkumu – jak nahlížíte na problém ideologicky zbarvené interpretace mýtu? Existuje dialog mezi jihokorejskými „uctívači“ Tanguna a severokorejskými vědci, kteří ho prohlašují za reálnou historickou postavu? Ovlivňují se tyto skupiny vzájemně?